

**Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 16 Ιουνίου 2003**

(Υπόθεση C-255/03)

(2003/C 200/21)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τις C. - F. Durand και F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε, στις 16 Ιουνίου 2003, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, καθόσον διατηρεί σε ισχύ νομοθεσία βάσει της οποίας η «ετικέτα ποιότητας της Βαλονίας» χορηγείται αποκλειστικά για προϊόντα που κατασκευάζονται ή μεταποιούνται στη Βαλονία.
- 2) να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

*Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα*

Η νομοθεσία που θέσπισε η κυβέρνηση της Βαλονίας, σύμφωνα με την οποία η επωνυμία «ετικέτα ποιότητας της Βαλονίας» χορηγείται αποκλειστικά για προϊόντα που πληρούν ορισμένα κριτήρια ποιότητας και κατασκευάζονται ή μεταποιούνται στη Βαλονία, αντίκειται στο άρθρο 28 ΕΚ, καθόσον αποτελεί μέτρο αποτελέσματος ισοδυνάμου προς ποσοτικό περιορισμό κατά την εισαγωγή. Παρόλο που η βελγική κυβέρνηση είχε δεσμευθεί να τροποποιήσει την εν λόγω νομοθεσία, αυτή εξακολούθησε να ισχύει κατά τη λήξη της προθεσμίας που έταξε η αιτιολογημένη γνώμη.

**Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Δανίας, που ασκήθηκε στις 17 Ιουνίου 2003**

(Υπόθεση C-259/03)

(2003/C 200/22)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H.P. Hartnig, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Ιουνίου 2003 προσφυγή κατά του Βασιλείου της Δανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Δανίας,
  - παραλείποντας να καθορίσει τις λεπτομέρειες για τη χρησιμοποίηση των ποσοτώσεων που έχουν παραχωρηθεί στη Δανία,
  - παραλείποντας να διασφαλίσει την τήρηση των νομοθετικών διατάξεων της ΕΚ για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω ελέγχου της αλιείας, μέσω κατάλ-

λης επιβλέψεως των εκφορτώσεων και καταγραφής των αλιευμάτων και μέσω ποινικής ή διοικητικής διώξεως αυτών που ευθύνονται για υπεραλιεία,

- παραλείποντας να επιβάλει προσωρινή απαγόρευση της αλιείας από αλιευτικά σκάφη, που φέρουν δανική σημαία ή είναι νηολογημένα στη Δανία, όταν η χορηγηθείσα ποσόστωση έπρεπε να θεωρηθεί εξαντληθείσα,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει, αφενός, από το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 170/83<sup>(1)</sup>, όπως αντικαταστάθηκε μεταγενέστερα από το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 3760/92<sup>(2)</sup>, και, αφετέρου, από το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2241/87<sup>(3)</sup>, όπως αντικαταστάθηκε μεταγενέστερα από τα άρθρα 2 και 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93<sup>(4)</sup>, καθώς και από το άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2241/87, όπως αντικαταστάθηκε μεταγενέστερα από το άρθρο 21, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93.

2. Να καταδικάσει το Βασίλειο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα.

*Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα*

- Μη τήρηση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 170/83 του Συμβουλίου και του άρθρου 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3760/92 του Συμβουλίου, επιπλέον δε του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2241/87 και των άρθρων 2 και 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93.

Η Δανική Κυβέρνηση αναγνώρισε ότι για ορισμένα αποθέματα υπήρξε αρκετά μεγάλη υπέρβαση των ποσοτώσεων που χορηγήθηκαν για τα έτη 1990, 1991, 1992 και 1994. Κατά την άποψη της Επιτροπής, ο πραγματοποιηθείς έλεγχος και τα ληφθέντα μέτρα σε σχέση με τη διαχείριση και τον έλεγχο αυτών των δραστηριοτήτων ήσαν ανεπαρκή.

Εκτός τούτου, οι δανικές αρχές παρέλειψαν σε ορισμένες περιπτώσεις να ασκήσουν ποινική δίωξη κατά των ευθυνόμενων για τη μη τήρηση των κανόνων περί ελέγχου και διατηρήσεως.

- Μη τήρηση του άρθρου 11, παράγραφοι 1 και 2, του προπαρατεθέντος κανονισμού 2241/87 του Συμβουλίου και του άρθρου 21, παράγραφοι 1 και 2, του ομοίως προπαρατεθέντος κανονισμού 2847/93 του Συμβουλίου.

Η υπέρβαση της ποσοτώσεως οφείλεται σε μεγάλο βαθμό, όπως επίσης αναγνώρισε η Δανική Κυβέρνηση, στο ότι επιβλήθηκε παύση της αλιείας υπερβολικά αργά.

<sup>(1)</sup> Της 25ης Ιανουαρίου 1983, περι θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων, ΕΕ L 24 της 27.01.1983, σ. 1.

<sup>(2)</sup> Της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια, ΕΕ L 389 της 31.12.1992, σ. 1.

<sup>(3)</sup> Της 23ης Ιουλίου 1987 για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων ελέγχου για τις αλιευτικές δραστηριότητες, ΕΕ L 207 της 29.07.1987, σ. 1.

<sup>(4)</sup> Της 12ης Οκτωβρίου 1993 για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής, ΕΕ L 261 της 20.10.1993, σ. 1.